

Oponentský posudek na diplomovou práci zpracovanou na Fakultě právnické ZČU v Plzni

Diplomant: Petr S t u k b a u e r

Téma práce: Financování církví a náboženských společností

Rok předložení: 2012

Úvodem je třeba konstatovat, že už sám název práce, jak byl schválen, je nepříliš šťastný, protože teprve ze zadání lze získat informaci o tom, že téma má být (při určité komparaci s vybranými státy) omezeno na Českou republiku.

Bohužel ani rozvržení práce nepovažuji za příliš zdařilé: z osmi kapitol, na které se práce člení, se jen poslední tři výslovně zabývají tématem, tj. financováním církví, třebaže nelze přehlédnout, že autor se této záležitosti věnuje i v kapitole páté, věnované zvláště dějinám vztahu státu a církví na našem území; činí tak ovšem značně nesystematicky. První čtyři kapitoly mají charakter široce pojatého úvodu, který by v tomto rozsahu byl na místě u rozsáhlé monografie, nikoli u diplomové práce o sedmdesáti stranách vlastního textu. Obsah kapitoly třetí (*Vztah katolické církve ke státu*) vůbec neodpovídá nadpisu – v kapitole se mluví o obecně o křesťanském náboženství. Je rovněž neobvyklé, aby celá kapitola sestávala z jediného odstavce; stejně je tomu u osmé kapitoly (*Pohled de lege ferenda*).

Z obsahového hlediska lze práci vytknout některé nepřesnosti; tak např.

- v oddílu 2.1 (*Státy se státním náboženstvím*) je řeč o pouze tradičních konfesních státech, které se v této podobě vyskytují jen mimo Evropu;
- novozákonní Palestina se nečlenila na více provincií (sama byla součástí syrské provincie), nýbrž na jiné (nižší) správní celky (s. 12);
- sotva lze mluvit o „tvrdém postupu proti řeholím a řádům“ ze strany Marie Terezie (s. 40);
- v osmé kapitole (*Pohled de lege ferenda*) mluví autor výlučně o daňových asignacích. V této souvislosti by bylo vhodné zmínit, že ve zateizované české společnosti by se jednalo o problematický zdroj příjmů, nehledě k tomu, že zavedení asignačního systému není kvůli dlouhodobým etatistickým trendům v „polistopadových“ vládách příliš reálné. Jako významný zdroj příjmů církví (a to nejen v ČR) by měly být alespoň zmíněny výnosy z vlastního majetku.

Z formálního hlediska lze práci vytknout např.

- uvádění akademických titulů u jmen citovaných autorů (to je v pracích tohoto druhu neobvyklé);
- odkazy na literaturu v poznámkovém aparátu vždy „pleno textu“; platí, že plný text se uvádí jen u prvního odkazu, zatímco v dalších případech se užije nějaké zkratky, za níž se uvádí jen stránka (např. „Valeš, Konfesní právo, s. 28“);
- četné překlepy (tak už v přijmení autora na titulní straně).

Ve prospěch práce mluví zjištění, že autor se daným tématem nepochybně zodpovědně zabýval, pracoval s četnými prameny (včetně judikatury) a s řadou jeho dílčích závěrů lze souhlasit. Práce také neobsahuje žádné závažné věcné chyby.

Práce má celkem 91 číslovaných stran (z toho 71 stran vlastního textu) a je opatřena přiměřeným poznámkovým aparátem, takže z tohoto hlediska vyhovuje stanoveným

požadavkům. Vedle vlastní stati sestávající z osmi kapitol obsahuje úvod, závěr, výkaz bibliografie, seznam použitých zkratk, sedm textových příloh a anglické resumé.

Z á v ě r :

Práce obsahuje řadu výše uvedených nedostatků, jimž bylo nepochybně možno předejít, pokud by diplomant svou práci častěji (či snad vůbec) konzultoval s vedoucím práce. Přesto ji ještě doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji stupněm „dobře“.

prof. JUDr. Antonín Hrdina, DrSc.,
oponent